

Jaj, a betyárok

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXI. évfolyam, 51-52. szám, 2017. december 20.

Julian Rubinstein: A Viszkis. Fordította Kepes János. Európa Könyvkiadó, Budapest, 2017, 444 oldal, 3990 Ft

Ambrus Attila sztorijában valóban ott van egy nagyregény lehetősége - de könnyen lehet, hogy nemcsak a betyárokat érezzük olyan sajátosan magyarnak, de az is magyar sajátosság, hogy a betyárregényekkel betörni a világpiacra örök illúzió marad. Attól tartok, annyi tényirodalmi, újságírói mű született már Ambrusról, a Viszkis-irodalmat végigolvasók olyan pontosan ismerik az egyes részleteket (hogyan vitt rózsát az egyik bankrablásakor az ott dolgozó hölgyeknek, hogyan fogták el szökése után egy zuglói lakásban, miként ment vissza a berni pásztorkutyájához, stb.), hogy egy újabb feldolgozásra nem lesznek kíváncsiak. Rubinstein könyvének talán az a legfőbb érdekessége, hogy Ambrusra mint jégkorongozóra is kíváncsi, sőt, a kötetet szerkezetében is a hokimeccsek mintájára építi fel, főhőse jellemét pedig abból a szívósságból vezeti le, amelyet a nem túl tehetséges, ám rendkívül kitartó hokikapus játék közben mutatott.